

Pokus o sparodovanie vlastnej úvahy. Prečo len vždy skončím pri paródii? :D

Na plti a pri čaji

Prečo len táto hlúpa pyramída musí vybuchnúť? uvažovala, keď vybiehala von. Začne sa rúcať práve vtedy, keď sa chcem pozrieť, či je Natla naozaj mŕtva.

Zmysel pre morbidnosť zvíťazil u Lary Croft nad zdravým rozumom (nie že by nejaký rozum mala) a ešte sa chcela pozrieť, čo to s človekom urobí, keď naňho padne stĺp s hmotnosťou cca dve tony, ale nemala čas.

Vari nepozeralaš filmy? nadávala si v duchu. Predsa aj malé decko vie, že zo zásady sa nikdy nepresviedča, či je nepriateľ mŕtvy, lebo odrazu otvorí oči a...

„... a povie, že by chcel vyplatiť poisťku proti úrazom,“ zašomrala a medzitým psím štýlom plávala k plti zbitej zo škatúl od topánok. „Potom ťa považuje za poisťovacieho agenta a začne do teba hádzať firebally. Nie,“ povedala, „ešteže som tam Natlu nechala.“

Doplávala k plti, vyliezla na ňu a vzala do ruky veslo. Naposledy sa smutne obzrela (*mala som sa jej spýtať, kde zohnala tie krásne krídla, hodili by sa mi na večierok*) a vzdľaľovala sa od ostrova. Potom si pozrela na ruku (*sakra!! Zlomil sa mi necht! Je po večierku*) a prestala na všetko, čo bolo predtým, myslieť.

To je tou tvojou dvojsekundovou pamäťou, zašepkal jej chabý zvyšok rozumu.

Ticho, odsekla a potom sa zamyslela. Čo si to vravel?

Zabudni na to.

Zabudla som, NA ČO mám zabudnúť, pomyslela si nešťastne.

Však vravím. Inak, Lara, nechcem byť zlý – ale, napokon, som tvoj zvyšok rozumu – no vesluješ zlým smerom. Blížiš sa k Antarktíde.

To si nemohol povedať skôr, však? húpala (zatiaľ) mierne, ale keďže sa práve dostala do akéhosi prúdu a nemohla plť otočiť, trochu sa našťvala. Sakra.

Nevadí, pokecáme s tučňákmi, povedal rozum zmierlivo.

Nežijú v Antarktíde skôr ľadové medvede? uvažovala.

Čo si robila na biológii, Lara? Však si sedela priamo pred profesorkou Boaz.

Spala som, priznala. Ale nebrali sme takéto veci skôr na geografii?

Neviem, tam som spal ja, ozvalo sa jej v hlave a Lara sa rozosmiala. Smiala sa dovtedy, kým si neuvedomila, že okolo práve pláva tučňiak na ľadovej kryhe a pýta sa jej na cestu na Havaj.

Havaj, rozmýšľala zúrivo. Značka nanukov alebo krajina? Vybrala si to druhé.

„Za Mysom dobrej nádeje doprava a na križovatke rovno!“ zavolala za vzdáľujúcou sa kryhou.

Nemáš potuchy, kde je Mys dobrej nádeje, zašepkal rozum.

Ty tiež nie, ale je to jediný pojem z geografie, ktorý si pamätám, odvetila. Nemáš nejaký teplý sveter?

***

Winston nepokojne pozrel na presýpacie hodiny a zdalo sa mu, že čas uteká akosi prirýchlo.

Aha, niet divu, pomyslel si previnilo. Keďže vnútri je všetka soľ, čo máme, a ja som si chcel ochutiť chlieb s maslom... Asi by som to nemal robiť. Aj keď to je teraz jedno – kde je tá Croft?! Vychladne jej čaj.

Pomiešal sivozelenú tekutinu v plastovom pohári, ktorý sa od horúčavy úplne zdeformoval, a ďalej hútal: *Mala mi vyprať, vyžehliť a zašiť nepriestrelnú vestu (hej, raketomet je na ňu priveľa), kúpiť 50 nových podnosov, odmraziť mi mrazničku, našiť nový terč na hnedý habit (no dobre, je to vrece, ale „habit“ znie vznešenejšie), pohľadať protézu a zrátať, koľko ďalších vlasov mi vypadlo. Ale nie, ona sa fláka kdesi po svete a hľadá lietajúci disk, UFO či čo to. Nezavolá, nepoše pohľadnicu ani SMS, na ICQ je offline, na Skype takisto a na fax sa nedala nahovoriť.*

Chudák sluha v záchvate smädu a žiaľu vypil 40 pohárov čaju, ktoré už nachystal pre seba a Laru; vychladnutý čaj nechcel vylievať a ako dobrý sluha jej ho musel naservírovať teplý.

Winston, ozvalo sa mu v hlave, už si niekedy počul slovo „zohrievanie“?

Preboha, pomyslel si, počujem hlasy.

Čo budeš so všetkým tým čajom robiť? Nenapadlo ti, že kým ty tu takto plytváš, kopa detí z úbohej rozvojovej krajinky Slovensko práve trpí ukrutným smädom?! rozkrikoval sa hlas.

Hm, má to niečo do seba, pomyslel si. Mal by som ten hlas počúvať... ale to by potom znamenalo, že priznávam svoju schizofréniu!

Lenže ak ho budem mať na háku, tisíce detí na Slovensku biedne umrú od smädu! Takže: schizofrenik alebo vrah?

Nejako mu nesesedelo ani jedno, ale napokon vstal, schytil veľkú škatuľu od Lega a napchal do nej zvyšných 60 pohárov, potom ju zavrel, otočil ju a naspodok napísal: *Neotáčať hore dnom!* Znovu ju obrátil a spokojne odkračal s premočenou škatuľou a prázdnyimi pohármi na poštu.

Po ceste uvažoval: *Síce sa na mňa lady Croft naštve, keď sa vráti a zistí, že som jej neprichystal žiaden čaj, ale môj šľachetný čin iste pochopí a odpustí – možno mi dokonca za odmenu kúpi o niekoľko podnosov naviac. Musím dúfať, lebo potom sa to určite splní – teda aspoň tak nás to učili v škole pre šarlatánov, ale ešte som nemal čaj... ehm, čas vyskúšať to.*

Ty si totálna lama, Winston, zahlásil hlas v jeho hlave. Radšej uvažuj nad tým, prečo sa ešte vždy nevrátila domov.

No čo, zašla si na pivo, odsekol v duchu, a potom: Lenže prečo nepozvala aj mňa?

Kašli na čaj a bež si jedno-dve dať, radil mu hlas – a i keď Winston vedel, že by to nemal robiť, odhodil neodoslaný balík a odplížil sa do najbližšej krčmy.

Nikdy na to nepríde, hútal. Teraz je určite niekde v Antarktíde a robí interview s tučňákmi.

Chudák sluha ani nevedel, ako blízko je k pravde, ale keď začal po niekoľkých dňoch čosi tušiť – zo správ: Nezvyklý a hromadný úbytok všetkých zvierat okrem tučňakov na južnom póle! Katastrofa! - vyslal tam pátraciu čatu profesora Willarda.

A o nejaký čas mala Lara opäť o zábavu postarané... ale to je už iný príbeh.